

Versiune anonimată

C-655/19 - 1

Cauza C-655/19

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

30 august 2019

Instanța de trimitere:

Curtea de Apel Alba Iulia (România)

Data deciziei de trimitere:

22 martie 2018

Intimat-reclamant:

LN

Recurente-pârâte:

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov

Înregistrat în registrul Curții de Justiție sub nr. 1126120 Luxemburg,	09 SEP. 2019	pentru Grefier,
Fax / E-mail : Depus la : 30/08/19	Ramona Șereș Administrator	

[OMISSIS]

CURTEA DE APEL ALBA IULIA

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

[OMISSIS]

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 22 martie 2018

[OMISSIS]

Pe rol se află pronunțarea asupra recursului, cât și [OMISSIS] asupra cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării unei

RO

hotărâri preliminare în cauza privind recursul declarat de pârâta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu în numele și pentru Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov în contradictoriu cu intimatul-reclamant LN împotriva sentinței [OMISSIS] pronunțate de Tribunalul Sibiu [OMISSIS], având ca obiect anulare act administrativ.

[OMISSIS]

CURTEA DE APEL

Asupra cererii de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene,

1. Situația de fapt

Reclamantul LN, persoană fizică cu domiciliul în Sibiu, a fost supus unei verificări fiscale ca urmare a datelor declarate de notarii publici prin [OMISSIS] Declarația 208. S-a constatat că operațiunile efectuate începând cu anul 2010 au dus, la data de 30.06.2010, la realizarea unui venit în valoare de 611 364 de lei, ceea ce a determinat definirea activității ca fiind activitate economică desfășurată cu continuitate în vederea realizării de venituri. Pentru că s-a depășit plafonul anual de scutire de TVA prevăzut de articolul 152 alineatele (1) și (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, s-a procedat la stabilirea datei până la care trebuia făcută înregistrarea în scopuri de TVA, respectiv data de 10.07.2010, și la stabilirea datei de la care persoana impozabila devenea plătitoare de TVA (01.08.2010).

Sub aspectul tranzacțiilor efectuate, s-a reținut următoarea stare de fapt:

În cursul anului 2009, reclamantul LN a acordat numitului JM mai multe împrumuturi în valoare totală de 80 400 de euro.

Restituirea împrumuturilor a fost garantată prin constituirea unor ipoteci asupra mai multor imobile. Urmare a faptului că împrumutul nu a putut fi restituit, imobilele respective au fost scoase la licitație și *trei dintre ele au fost adjudecate de reclamant, care avea și calitatea de creditor, în baza actelor nr. 362/2011 (apartament [OMISSIS] [în Sibiu] și teren [OMISSIS] [în Sibiu]) și, respectiv, nr. 204/2009 (teren și casă de locuit în Selimbăr).*

În anul 2010, reclamantul a efectuat două acte de vânzare:

- prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1044/2.06.2010 a vândut cu suma de 611 364 de lei un imobil - teren construcție în suprafață de 2.024 mp și casă de locuit din Selimbăr, ***imobil ce a fost dobândit la licitație în anul 2009***; [OR. 2]
- prin contractul de vânzare-cumpărare 1062/2010 a vândut un teren în suprafață de 2.051 mp pentru suma de 1 000 de lei, teren situat în intravilanul comunei Selimbăr, dobândit prin cumpărare în 2005.

După data depășirii plafonului de TVA, reclamantul a mai desfășurat următoarele tranzacții:

- în 2011 a vândut un apartament în Sibiu [OMISSIS], imobil dobândit tot prin adjudecare în 2009;
- în anul 2012 a vândut un teren de construcții situat în Sibiu, [OMISSIS] dobândit prin același act de adjudecare în anul 2009.

Prima dintre aceste tranzacții a fost încadrată de organul fiscal în categoria operațiunilor scutite de TVA, conform articolului 141 alineatul (2) litera f) C. fisc. coroborat cu punctul 37 alineatul (6) de explicitare a articolului 141 C. fisc., livrarea intervenind ulterior datei de 31 decembrie a anului următor primei ocupări.

Cu privire la cea de a doua tranzacție (terenul de 492 mp), s-a stabilit că este impozabilă din punct de vedere al TVA, calculându-se TVA de 35 145 de lei, la care s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere.

În acest context, s-a stabilit că reclamantul ar datora suma de 55 224 de lei, din care suma de 35 145 de lei cu titlu de TVA, precum și accesorii compuse din 14 807 lei dobânzi aferente TVA-ului și 5 272 de lei penalități de întârziere.

2. Cadrul procesual

Pe rolul Tribunalului Sibiu [OMISSIS] s-a înregistrat acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul LN, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov și Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, conform căreia a solicitat pronunțarea unei sentințe prin care să se dispună:

- anularea deciziei [OMISSIS] [din] 08.11.2016 a Direcției [Generale] Regionale a Finanțelor Publice Brașov privind soluționarea contestației formulate de reclamant împotriva deciziei de impunere [OMISSIS] [din] 28.03.2016 emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu;
- anularea deciziei [OMISSIS] [de impunere] emise de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu;
- anularea raportului de inspecție fiscală [OMISSIS] care a stat la baza acestei din urmă decizii.

Atât în etapa administrativă, cât și în cea judiciară a litigiului de față, au fost supuse contestării prerogativa legală a fiscoșului de a impune o persoană fizică neînregistrată voluntar în scopuri de TVA și încadrarea operațiunilor juridice de vânzare-cumpărare de imobile în conceptul de „activitate economică”.

Organul fiscal a considerat că cele două imobile vândute de contribuabil în anul 2010 nu au fost folosite în scop personal, ci au fost achiziționate în scopul revânzării pentru realizarea de venituri, neavând importanță modalitatea prin care au fost dobândite.

Prin urmare, operațiunile efectuate începând cu anul 2010 au dus, la data de 30.06.2010, la realizarea unui venit în valoare de 611 364 de lei, ceea ce a determinat definirea activității ca fiind activitate economică desfășurată cu continuitate în vederea realizării de venituri. Pentru că s-a depășit plafonul anual de scutire de TVA prevăzut de articolul 152 alineatele (1) și (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, s-a procedat la stabilirea datei până la care trebuia făcută înregistrarea în scopuri de TVA, respectiv data de 10.07.2010, și la stabilirea datei de la care persoana impozabila devenea plătitoare de TVA (01.08.2010).

3. Soluția instanței de fond

Prin sentința [OMISSIS] pronunțată de Tribunalul Sibiu, [OMISSIS] Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, a fost admisă în parte acțiunea în contencios fiscal formulată de reclamantul LN în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov și Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu și, în consecință: **[OR. 3]**

A fost anulată decizia [OMISSIS] emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov în soluționarea contestației administrative.

A fost anulată decizia de impunere [OMISSIS] emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu.

A fost respinsă cererea de anulare a [raportului de inspecție fiscală] [OMISSIS].

A fost obligată pârâta la plata sumei de 100 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale către reclamant.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că de esența activității economice este obținerea de venituri pe o bază continuă, astfel că simpla dobândire și simpla vânzare a unui bun imobil nu constituie, în sine, o activitate economică, prin urmare organul fiscal a calificat greșit tranzacțiile desfășurate de reclamant ca având scop economic.

Vânzarea ulterioară a imobilelor achiziționate de reclamant, conform actelor de adjudecare - nr. 362/2011 (apartament [OMISSIS] [în Sibiu] și teren [OMISSIS] [în Sibiu]) și, respectiv, nr. 204/2009 (teren și casă de locuit în Șelimbăr) -, pentru a recupera împrumutul ce a fost garantat prin constituirea ipotecilor asupra celor trei imobile, nu a fost considerată de instanță ca reprezentând activitate economică în scopul de a obține venituri cu caracter de continuitate, ci doar un demers de

recuperare a împrumutului acordat în 2009, chiar dacă în anul 2010 reclamantul a efectuat două tranzacții.

4. Recursul formulat în cauză

Pârâta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu în numele și pentru Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, în temeiul dispozițiilor articolului 488 alineatul (1) din Codul de procedura civilă (2013), solicită admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și reținerea spre rejudecare a cauzei, iar în urma rejudecării, respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală și, pe cale de consecință, menținerea actelor administrative contestate, respectiv decizia [OMISSIS] emisă de DGRFP Brașov, Decizia de impunere [OMISSIS] a AJFP Sibiu și menținerea obligației totale de 55 224 de lei, reprezentând: 35 145 de lei TVA suplimentar de plată, 14 807 lei dobânzi aferente TVA-ului, 5 272 de lei penalități de întârziere aferente TVA-ului.

Apreciază organul fiscal că instanța de fond a greșit când a stabilit că tranzacțiile efectuate de intimatul-reclamant LN nu au caracter economic, cât timp toate operațiunile de achiziție efectuate au fost urmate de vânzarea bunurilor imobile și de realizarea unui venit considerabil. Hotărârea a fost dată cu încălcarea dispozițiilor articolelor 126 și 127 din Codul fiscal, respectiv a punctului 3 alineatul (5) din HG 44/2004 – Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, motiv de nelegalitate prevăzut de articolul 488 punctul 8 Cod procedură civilă.

5. Legislația aplicabilă

5.1. LEGISLAȚIA UNIUNII EUROPENE:

Directiva 2006/112 referitoare la TVA

Articolul 2

(1) Următoarele operațiuni sunt supuse TVA:

(a) *livrarea de bunuri efectuate cu titlu oneros pe teritoriul unui stat membru de către o persoană impozabilă care acționează ca atare;*

Articolul 9

(1) *„Persoană impozabilă” înseamnă orice persoană care, în mod independent, desfășoară în orice loc orice activitate economică, indiferent de scopul său rezultatele activității respective.*

Orice activitate a producătorilor, comercianților sau persoanelor care prestează servicii, inclusiv activitățile miniere și agricole și activitățile prestate în cadrul

profesiunilor liberale, este considerată „activitate economică”. Exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate este de asemenea considerată activitate economică.

Articolul 12 [OR. 4]

(1) Statele membre pot considera ca persoană impozabilă orice persoană care efectuează, în mod ocazional, o operațiune legată de activitățile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf și, în special, una dintre următoarele operațiuni:

(a) livrarea unei clădiri sau a unor părți ale unei clădiri și a terenului pe care se află clădirea, înaintea primei ocupări;

(b) livrarea de terenuri construibile.

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), „clădire” înseamnă orice structură fixată pe pământ sau în pământ.

Statele membre pot stabili norme detaliate de aplicare a criteriului prevăzut la alineatul (1) litera (a) în cazul transformărilor de clădiri și pot stabili definiția noțiunii de „teren pe care se află o clădire”.

Statele membre pot aplica alte criterii decât cel al primei ocupări, precum perioada scursă între data terminării construcției și data primei livrări sau perioada scursă între data primei ocupări și data următoarei livrări, cu condiția ca perioadele respective să nu depășească cinci ani și, respectiv, doi ani.

(3) În sensul alineatului (1) litera (b), „teren construibil” înseamnă orice teren neamenajat sau amenajat, definit ca atare de statele membre.

5.2 LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ:

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare în perioada de referință - **Codul fiscal și HG nr. 44/2004** pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în *Monitorul Oficial al României* Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare

Titlul VI - TVA

Articolul 125 - Definiția taxei pe valoarea adăugată

„Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului și care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.”

[OMISSIS]

Articolul 126 - Operațiuni impozabile

„(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) operațiunile care, în sensul articolelor 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;
- b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile articolelor 132 și 133;
- c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la articolul 127 alineatul (1), acționând ca atare;
- d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la articolul 127 alineatul (2);”

Articolul 127 - Persoane impozabile și activitatea economică [OR. 5]

„(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alineatul (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(2¹) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme.”

În ceea ce privește noțiunea de „exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate”, [OMISSIS] **punctul 3 alineatele (1)-(5) din HG nr. 44/2004, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, date în aplicarea articolului 127 din Codul fiscal, a prevăzut următoarele:

„3. (1) În sensul articolului 127 alineatul (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanță cu principiul de baza al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacții, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menționează în constatările Curții Europene de Justiție în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM).

(2) În aplicarea prevederilor alineatului (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcțiile și, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice, care au fost utilizate în scop de locuință, inclusiv casele de vacanță, orice alte bunuri utilizate în scop personal de persoana fizică, precum și bunurile de orice natură moștenite legal sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activități, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acționează ca atare, de o manieră independentă, și activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul articolului 127 alineatul (2) din Codul fiscal.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către persoanele fizice, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenționează să efectueze o astfel de activitate, iar intenția persoanei respective trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare inițierii activității economice. Activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând și livrarea bunului sau părților din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziției de terenuri și/sau de construcții de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacție în cursul unui an calendaristic. Totuși, dacă persoana fizică derulează deja construcția unui bun imobil în vederea vânzării, conform alineatului (4), activitatea economică fiind deja considerată începută și continuă, orice alte tranzacții efectuate ulterior nu vor mai avea caracter ocazional. Deși prima livrare este considerată ocazională, dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiași an, prima livrare nu va fi impozitată, dar va fi luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la articolul 152 din Codul fiscal. Livrările de construcții și terenuri, scutite de taxa conform articolului 141 alineatul (2) litera f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activității economice, cât și la calculul plafonului de scutire prevăzut la articolul 152 din Codul fiscal.”

La articolul 125¹ alineatul (1) punctele 18-21 din [OMISSIS] [Codul fiscal] se precizează:

Articolul 125¹ - Semnificația unor termeni și expresii [OR. 6]

„(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

18. persoană impozabilă are înțelesul articolului 127 alineatul (1) și reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituția publică, persoana juridică, precum și orice entitate capabilă să desfășoare o activitate economică; [...]

20. persoană neimpozabilă reprezintă persoana care nu îndeplinește condițiile articolului 127 alineatul (1) pentru a fi considerată persoană impozabilă;

21. persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă.”

Astfel, în situația în care persoana fizică este considerată persoană impozabilă, conform articolului 127 alineatul (1) din Codul fiscal, aceasta trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, potrivit articolului 152 alineatul (1) din același act normativ.

În acest sens, prin articolele 152 și 153 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se dispune:

Articolul 152 - Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

„(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxa, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la articolul 126 alineatul (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform articolului 143 alineatul (2) litera b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alineatului (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, în situația prevăzută la alineatele (7) și (7¹), a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform articolului 145 alineatul (2) litera b), a operațiunilor scutite cu drept de deducere și a celor scutite fără drept de deducere, prevăzute la articolul 141 alineatul (2) literele a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la articolul 125¹ alineatul (1) punctul 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform articolului 143 alineatul (2) litera b). [...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alineatul (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform articolului 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. [...] Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform articolului 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform articolului 153.”

Articolul 153 - Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

„(1) Persoana impozabilă care este stabilită în România, conform articolului 125¹ alineatul (2) litera b), și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează: [...]

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la articolul 152 alineatul (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon; [...]

(6) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alineatului (1), (2), (4) sau (5). **[OR. 7]**

(7) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze, în conformitate cu prevederile alineatului (1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.”

Normele metodologice de aplicare a articolului 152 alineatul (6) din Codul fiscal, aprobate prin H. G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu anul 2007, reglementează situația persoanelor impozabile care au depășit plafonul de scutire, dar nu au solicitat înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în regim normal.

Punctul 62 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin **H. G. nr. 44/2004**, cu modificările și completările ulterioare:

„62. [...] (2) În sensul articolului 152 alineatul (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform articolului 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform articolului 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform articolului 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectiva ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform articolului 153 alineatul (7) din Codul fiscal; [...]"

6. Cererea privind solicitarea de sesizare a Curții Europene de Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare în legătură cu interpretarea dispozițiilor articolelor 2 și 9 din Directiva Consiliului 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (directiva) vizează următoarele aspecte:

[OMISSIS] [textul întrebărilor preliminare propuse de intimatul reclamant, redate de instanța de trimitere în dispozitivul încheierii]

7. Analizând aspectele invocate de intimatul reclamant în cererea de sesizare, Curtea reține următoarele:

Sub aspect procedural, Curtea soluționează cauza de față în ultimă instanță.

Potrivit dispozițiilor **articolului 267** [OMISSIS] [primul și al doilea paragraf] din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

„Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la:

- (a) *interpretarea tratatelor;*
- (b) *validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii.*

În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune. [...]"

Curtea, sesizată cu cererea de recurs, apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile [de] admisibilitate prevăzute de dispozițiile mai sus citate, deoarece întrebarea formulată vizează interpretarea unei directive și poate lămuri instanța și părțile asupra soluției care **[OR. 8]** trebuie pronunțată în această cauză, fiind de

esența litigiului a stabili dacă, pentru cele două tranzacții încheiate în anul 2010, reclamantul poate fi încadrat ca persoană impozabilă.

Problema de drept pentru lămurirea căreia instanța a decis să adreseze întrebarea preliminară este dacă vânzarea ulterioară a unor imobile, dobândite/achiziționate prin executarea silită a ipotecii de creditorul obligației de restituire a împrumutului, poate fi catalogată ca reprezentând activitate economică în scopul de a obține venituri cu caracter de continuitate, în sensul articolului 127 Cod fiscal, sau constituie, în cazul de speță, doar un demers de recuperare a împrumutului acordat în 2009, ce nu poate fi încadrat în articolul 2 din Directiva 2006/112.

În acest context, în raport de situația de drept reținută, Curtea nu se consideră lămurită cu privire la calitatea de persoană impozabilă, pentru persoana care a efectuat operațiunile juridice menționate, în sensul articolului 9 din Directiva 2006/112. Având în vedere aceste aspecte, se apreciază că cererea de sesizare este întemeiată, sub aspectul calificării operațiunii juridice a contribuabilului din perspectiva articolului 2 din Directiva 2006/112/CE, astfel că, în lipsa unei hotărâri preliminare anterioare a Curții de Justiție, va sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare asupra întrebărilor formulate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

DISPUNE

Admite cererea formulată de intimatul-reclamant LN de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare asupra întrebărilor formulate de intimatul-reclamant, respectiv:

1. Dacă articolul 2 din Directiva 2006/112 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se opune ca operațiunea prin care un contribuabil care, în calitate de creditor, adjudecă imobilul urmărit silit în cadrul unei proceduri de executare silită și, după un timp, îl vinde în vederea recuperării sumei împrumutate să fie considerată activitate economică sub forma exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate?

2. Persoana care a efectuat o astfel de operațiune juridică poate fi considerată persoană impozabilă în sensul articolului 9 din Directiva 2006/112?

[OMISSIS] [procedură și semnături]